

LUNDS
UNIVERSITET

Kvinnor och män i P3

En analys av kvinnligt och manligt tal i
Sveriges Radio P3:s kultur-talkshowprogram

Svenska, Språk- och litteraturcentrum
Handledare: David Petersson
HT 2019

John Westlund
SVEK10 C-uppsats, 15 hp

Abstract

In the 1970s linguists started studying genderlects, the linguistic differences related to gender and its power dimensions. Studies conducted by Scandinavian researchers have shown that boys and men speak more and are more dominant in public spaces such as the classroom and political debates (Einarsson & Hultman 1984, Gomard & Krogstad 2001). One of the most prominent researchers in the field of gender and language in Sweden is Kerstin Nordenstam. In 1987 she published the study *Kvinnlig och manlig samtalsstil (Female and male styles of speech)* with the aim to find out whether or not women and men speak differently from one another in informal situations. Her results showed that men spoke in longer turns and interrupted each other more, while women had a more supportive role and asked more questions in order to show that they were engaged in the conversation.

The aim of the present study is to spot differences in women's and men's speech, as well as to find out who dominates the conversation, in Swedish culture talk show programmes on the radio channel P3. Inspired by *Kvinnlig och manlig samtalsstil*, I have analysed the distribution of words and speech turns, as well as the use of conversation subjects, overlapping speech, support signals and questions in six five-minute clips of radio conversation. The results show that women use more support signals (for example *mm*, *yes*, *no* and *whoa* to signal that they are listening) and overlapping speech in their conversations than men do. In the conversations involving both men and women, the women interrupt the other speakers more frequently than the men do. Apart from this, no clear gender-related differences could be discerned. The differences in the style of speech seem to be more closely related to the speaker's personality and role in the conversation rather than gender.

Innehåll

1. Inledning	1
2. Bakgrund	2
2.1 Om språk och kön och distinktionen mellan sexolekt och genderlekt	2
2.2 Genderlekter och deras historia	3
2.3 Nordenstams undersökning	6
3. Metod och material	9
4. Resultat	10
4.1 Kvinnor, samtal 1	10
4.2 Kvinnor, samtal 2	13
4.3 Män, samtal 1	15
4.4 Män, samtal 2	16
4.5 Blandad grupp, samtal 1	18
4.6 Blandad grupp, samtal 2	19
4.7 Sammanfattning.....	21
5. Diskussion	23
6. Avslutning	27
Litteraturlista	28
Bilaga 1: Principer för transkription	29
Bilaga 2: Fullständiga transkriptioner	30

1. Inledning

Vi lever i ett samhälle där könsidentitet och könsroller spelar en stor roll. Vad man än personligen tycker om dessa könsroller har de flesta en uppfattning om vad som är kvinnligt respektive manligt, samt var på skalan (eller utanför skalan) de uppfattar sig själva som personer. Uppfattningarna om kön är inte strikt baserade på biologiskt kön, utan baseras på olika egenskaper och beteenden som vi kodar som kvinnliga och manliga utifrån sociala normer. På grund av detta har sociolingvister sedan 1970-talet intresserat sig för det som kallas för sexolekt eller genderlekt, d.v.s. skillnader i språket kopplade till kön och könsidentitet. I Gomard & Krogstads (2001) antologi *Instead of the ideal debate* som samlar fem undersökningar om nordiska politiska kampanjer och TV-debatter visade resultaten att män fick större talutrymme. Einarsson & Hultman (1984:84f, 251) skriver i sin undersökning *Godmorgon pojkar och flickor: om språk och kön i skolan* att pojkar på låg- och mellanstadiet dominerade i debattsituationer i skolan och var oftare pratglada i klassrummet. År 1987 publicerades Kerstin Nordenstams undersökning *Kvinnlig och manlig samtalsstil* vars syfte var att undersöka om det gällde att män dominerade även i privata samtal. Hon undersökte totalt 18 vardagssamtal i Göteborg uppdelade mellan kvinnor, män och kvinnor och män i en parrelation. Hon fann att män som talade med varandra hade längre talturer och något fler avbrott än kvinnor som talade med varandra. I parrelationer med en man och en kvinna avbröt mannen visserligen mer, men kvinnan talade också ofta mer för att hålla samtalet vid liv. Utifrån Gomard & Krogstads (2001), Einarsson & Hultmans (1984) och Nordenstams (1987) resultat kan vi se att det finns belägg för de könsstereotyper som finns i samhället. I samtal har kvinnan stereotypiskt en anpassande och stödjande roll medan mannen stereotypiskt har en bestämmande roll.

Till denna uppsats har jag valt att ta inspiration från *Kvinnlig och manlig samtalsstil*. Stereotyperna kring könsroller har fortsatt att ifrågasättas och utmanas i samhället sedan Nordenstams undersökning publicerades för 32 år sedan. Därför är det intressant att undersöka om även samtalsstilen kan ha ändrats. Jag har valt att undersöka sex talkshow-radioprogram från kanalen P3 i Sveriges Radio, eftersom jag anser att de innehåller en passande blandning av vardagliga och offentliga samtal. Genom att analysera bl.a. ordfördelning, avbrott och sammanfallande tal kommer jag att undersöka följande frågeställningar:

1. Talar kvinnor och män olika i talkshow-radioprogram i P3?
2. Talar kvinnor och män olika i samtal med deltagare av sitt eget kön och i samtal med deltagare av det andra könet i talkshow-radioprogram i P3?
3. Dominerar män mer än kvinnor i talkshow-radioprogram i P3?

Uppsatsen inleds med en bakgrundsdel (2) som diskuterar språk och kön samt går igenom relevanta punkter i Nordenstams undersökning. Sedan följer metod och material (3), resultat av min samtalsanalys (4), diskussion av resultatet (5) och en avslutning (6).

2. Bakgrund

Den könsrelaterade språkforskningen växte fram under 1970-talet och har sina rötter i sociolingvistik och feminismen. Ofta lades då fokuset på kvinnan och hennes relation till och skillnader från mannen. En sak som utmärker den könsrelaterade språkforskningen är att denna sällan fokuserar på inomspråkliga skillnader, utan snarare uppmärksammar olika samtalsstilar och de maktdimensioner som finns i samhället. Kön och könsidentitet är något som i hög grad är socialt betingat och bör därför undersökas med detta i åtanke. Forskning om språkliga skillnader mellan kvinnor och män undersöker visserligen språket, men undersöker också lika mycket våra sociala uppfattningar om kön och språk. I avsnitt 2.1 ska jag fortsätta diskutera språk, kön och genus samt distinktionen mellan sexolekt och genderlekt. I avsnitt 2.2 ska jag presentera den könsrelaterade språkforskningens historia och de språkskillnader som har funnits mellan kvinnor och män. I avsnitt 2.3 presenteras Nordenstams undersökning från 1987.

2.1 Om språk och kön och distinktionen mellan sexolekt och genderlekt

När man forskar om könsidentitet och sociala skillnader mellan kvinnor och män måste man först och främst ställa sig frågan: vad är kön? Hur definieras det och hur är det relevant för min forskning? Ohlsson (2013:161f) skriver att det svenska ordet "kön" inom nordisk språkforskning oftast innebär både biologiskt och socialt kön. Dock har forskare inte upptäckt särskilt många språkskillnader som faktiskt kan ha med biologi att göra utöver språkstörningar som t.ex. dyslexi, som anses vara vanligare hos pojkar (ibid.). Oftare kopplas språkskillnader till det som kallas genus, det sociokulturella könet som vi lär oss under uppväxten och som påverkar hur vi uppfattar flickors och pojkars beteende (Ohlsson 2013:165). Einarsson & Hultman (1984:251) hävdar t.ex. att flickor tilltalas barnsligare och

mjukare och pojkar vuxnare och robustare redan från födseln. Det är utifrån detta genus som vi utvecklar de stereotypa uppfattningar som finns om kvinnor och män, t.ex. att kvinnor ska vara milda och att män ska svara robusta. Dessa uppfattningar kan även påverka språket.

Einarsson använder termerna *sexolekt* och *genderlekt* för att beskriva könsrelaterade språkskillnader. Einarsson (2009:180) beskriver termen sexolekt som en kombination av “biologiskt kön, sociokulturellt genus, sexuell läggning och dessas koppling till språk”. Termen genderlekt kan användas för att lägga fokus på genus men också den maktdimension som finns mellan könen (Einarsson 2009:179f). Man kan alltså argumentera för att termerna sexolekt och genderlekt är passande för olika typer av köns- och könsidentitetsrelaterad språkforskning. Syftet med denna uppsats är att undersöka kvinnors och mäns samtalsstil och dominans i samtal. Jag kommer att uppfatta kön som ett sociokulturellt fenomen. Därför kommer jag i denna uppsats att använda mig av termen genderlekt.

2.2 Genderlekter och deras historia

I tidiga sociolingvistiska studier, under 1960- och 1970-talet, sågs kön som en variabel bland andra såsom ålder, etnicitet eller social klass (Nordenstam 2003: 8, 9). Språkforskningen med fokus på kön växte fram i mitten av 1970-talet ur en blandning av sociolingvistiken och den politiska feminismen, ofta med fokus på kvinnan och hennes språkbruk (Nordenstam 2003:10). Den amerikanska lingvistikprofessorn Robin Lakoffs bok *Language and woman's place* från 1975, som beskriver hur kvinnors språk framstår som kraftlösare än mäns, citeras ofta som det verk som inledde genderlektforskningen (Edlund m.fl. 2007:47f). Dock är det inte alla forskare som anser att kvinnors språk framstår som kraftlösare än mäns. Med tiden har den könsrelaterade språkforskningen utvecklats och ämnet har undersökts från flera olika infallsvinklar. En vanlig indelning inom forskningsområdet är de tre hypoteserna utvecklade av lingvisten Deborah Cameron: *bristhypotesen*, *dominanshypotesen* och *skillnadshypotesen* (Edlund m.fl. 2007:50). Lakoffs bok anses utgå från den första hypotesen. Bristhypotesen går ut på att kvinnors språk är bristfälligt och att det är därför kvinnor underordnas män och inte hörs i offentligheten (ibid.). Dominanshypotesen innebär tvärtom att kvinnor per automatik underordnas i språket eftersom de redan är underordnade män i samhället (ibid.). För att komma till tals behöver kvinnorna därför tala annorlunda. Nordisk genderlektforskning utgår ofta från denna hypotes. Skillnadshypotesen innebär att kvinnor och män helt enkelt talar olika; missförstånd kan ske, men kvinnor och män kan lära sig av varandra och deras språk är

lika mycket värda (ibid.). I de följande styckena ska jag skriva om de aspekter som har undersökts och de resultat som har hittats inom genderlektforskningen.

När sociolingvister har forskat om genderlekter har det inte i så hög grad rört sig om inomspråkliga skillnader av t.ex. syntaktiskt slag, utan vissa socialt betingade tendenser som kan förekomma. Det finns självklart inte ett specifikt sätt som kvinnor eller män talar på som gäller i alla tänkbara sammanhang, men genderlektforskningen kan i det minsta uppmärksamma dessa generella tendenser. Jag vill ta upp två aspekter som har undersökts inom genderlektforskningen. Den första är kvinnors och mäns samtalsstil och de sociala uppfattningarna om kvinnlighet och manlighet. Den andra är vilken roll kvinnor och män har i ett samtal, som även kan kopplas till dominans. Den första aspekten bygger på uppfattningar och stereotyper om kön och de belegg som genderlektforskningen har hittat för dem. Bilden av sig själva som kvinnor och män sänder ut till omvärlden utifrån dessa uppfattningar, medvetet eller omedvetet, kan ta sig språkliga uttryck i form av kvinnliga och manliga samtalsstilar. De stereotyper som jag vill uppmärksamma är de relationsorienterade, artiga, känslösa och vårdade samtalsstilarna som utmärker kvinnan och de direkta och monologiska samtalsstilarna som utmärker mannen. Norrby (2014:241) skriver att det finns en tendens hos kvinnor att använda sig av mer samarbete, samtidigt tal, uppbackningar och indirekt tal än män. Män fördelar sig däremot mer hierarkiskt och monologiskt, s.k. "tala en i taget-ideal", samt har fler avbrott och en mer direkt stil (ibid.). Utifrån Norrbys påståenden kan vi se att kvinnor tenderar att visa entusiasm och stödja samtalspartnern när de talar med varandra. Det sker dels genom samtidigt tal och dels genom uppbackningar, d.v.s. att ge stöd till samtalspartnern medan hon talar. Den indirekta stilen antyder även artighet. Mannen framstår här som kvinnans motsats; han avbryter mer, håller oftare i monologer och talar oftare med en direkt stil där han säger vad han menar. Det faktum att kvinnor tenderar att samarbeta och visa stöd i sitt tal är ett av skälen till att kvinnor av vissa uppfattas som relationsorienterade; de anstränger sig för att visa intresse. Men det finns också källor som hävdar att kvinnor pratar mer om sina faktiska relationer än vad män gör. Nordenstam (1987:31) fann i sin undersökning om genderlekter i privata samtal att kvinnor som talade med en annan kvinna generellt talade mer om andra personer och sina personliga förhållanden än män som talade med en annan man. Einarsson (2009:183f) skriver även att det har funnits att kvinnliga journalister skriver mer om relationer, värderingar och känslor än män. Det är alltså vanligare för kvinnor att både prata om sina relationer och att försöka upprätthålla dem

genom samtalsstöd, samt att uttrycka sig mer känslösamt. Den sista stereotypen som jag vill ta upp är hur kvinnor och män uppfattas i relation till vårdat och ovårdat språk. Nordenstam (1987:3) skriver att forskare från många olika länder har funnit att kvinnor oftare använder sig av standarduttal och prestigeformer än män. Einarsson (2009:182) skriver även att det har visats att kvinnor överrapporterar sin användning av vårdat språk, medan män underrapporterar sin användning. Vi kan därför tänka oss att kvinnor generellt har en starkare vilja att uppfattas som vårdade än män. Möjligtvis blir kvinnor också hårdare bestraffade när de använder ovårdat språk än män. På samma sätt är det möjligt att män som talar om känslor och relationer oftare blir bestraffade än kvinnor som gör detsamma.

Den andra aspekten inom genderlektforskning som jag vill ta upp är kvinnors och mäns roller i samtal. Många har undersökt kvinnors och mäns roller i samtal för att ta reda på vem som dominerar. Det har funnits starka paralleller mellan den kvinnliga och manliga samtalsstilen och kvinnans och mannens samtalsroll. En återkommande slutsats inom genderlektforskningen är att kvinnor oftare har en anpassande och stödjande roll i samtalet där hon lyfter upp sin samtalspartner och håller samtalet vid liv, medan män oftare har en bestämmande roll där han främst är den som talar. I nordiska genderlektundersökningar hittas ofta ett mönster av manlig dominans i skolan, i offentligheten och i det privata. År 1984 publicerade Einarsson & Hultman *Godmorgon pojkar och flickor: om språk och kön i skolan*, en studie som undersökte mer än 100 klassrumssamtal i svenska låg- och mellanstadieklasser. Einarsson & Hultman (1984:251) kom fram till att pojkar dominerade i debattsituationer i skolan, medan flickor och de mer tystlåtna pojkarna fick rollen av talarnas och lärarnas medhjälpare. Det var också vanligare att pojkar var pratglada i klassrummet, men detta gällde inte för alla pojkar (Einarsson & Hultman 1984:84f). Liknande resultat presenterades år 2001 i Gomard & Krogstads antologi *Instead of the ideal debate: doing politics and doing gender in Nordic political campaign discourse*. Antologin samlar fem undersökningar utförda av olika nordiska forskare inom bl.a. sociologi och statsvetenskap. Undersökningarna handlar om kvinnlig och manlig samtalsstil i nordiska politiska TV-debatter och kampanjer, bl.a. vem som talar, vad som sägs och hur ordet *vi* samt ethosargument används för att väcka känslor hos väljarna. I sammanfattningen av undersökningsresultaten rapporterade Gomard & Krogstad (2001:188f, 191) att män talade mer och längre i debatter, samt använde mer utvecklade resonemang, medan kvinnor oftare utmanades och uppfattades som mindre viktiga. Resultaten visade också att danska manliga panelledare oftare samarbetade med

politiker med en hög position, medan de kvinnliga panelledarna i högre grad försökte gynna alla i debatten oavsett status (Gomard & Krogstad 2001:190). Dock gick de sammanfattade resultaten emot den sociala uppfattningen att kvinnor talar känsligare och mindre objektivt än män; politikerna använde sig av liknande argument oavsett kön, även om kvinnorna fick kämpa mer för att bevisa sin kompetens (Gomard & Krogstad 2001:186, 187). I nästa avsnitt ska jag presentera Nordenstams undersökning som ämnade att ta reda på om manlig dominans råder i privata samtal.

2.3 Nordenstams undersökning

En av de som flitigast har studerat kvinnors och mäns samtalsstil i Sverige är Kerstin Nordenstam. År 1987 publicerade hon undersökningen *Kvinnlig och manlig samtalsstil* vars syfte var att hitta skillnader mellan kvinnors och mäns språkbruk i informella samtal. Undersökningen utgick från tre hypoteser. Den första hypotesen var att rollfördelning och maktförhållanden kan se annorlunda ut i privata samtal mellan kvinnor och män än i offentliga samtal mellan kvinnor och män (Nordenstam 1987:9). Nordenstam (ibid.) skriver att tidigare forskning har visat att män talar, avbryter, behåller ordet och bestämmer samtalsämne mer än kvinnorna i det offentliga rummet, och det är därför intressant att undersöka om detta gäller även privat. Den andra hypotesen var att kvinnors påhållningsfrågor (t.ex. *eller hur?*) inte endast är ett tecken på osäkerhet, utan även fyller funktionen att framkalla ett svar från och skapa kontakt med samtalspartnern (ibid.). Den tredje hypotesen byggde på de amerikanska forskarna Malz & Borkers teori från tidigt 1980-tal att missförstånd i kommunikationen mellan kvinnor och män sker eftersom kvinnor och män har olika funktioner för frågor och stödsignaler (ibid.). Till undersökningen valde Nordenstam slumpvis ut svenskfödda kvinnor och män utifrån socialgrupp 1, 2 och 3. Dessa var alla bosatta i Göteborg och var i antingen 25- eller 50-årsåldern. Deltagarna som valdes bads att fritt välja ut en närstående person att spela in ett samtal med. Samtalet spelades in av deltagarna på egen hand och skickades därefter till Nordenstams universitet. Nordenstam valde sedan slumpvis ut 18 samtal: sex samtal mellan två kvinnor, sex samtal mellan två män och sex samtal mellan en kvinna och en man i en parrelation. I de 18 samtalen undersökte Nordenstam repliklängd, ordfördelning, samtalsämne, avbrott, sammanfallande tal, stödsignaler, minimala responser och frågor. För att skilja på avbrott och sammanfallande tal räknade Nordenstam avbrott som turer som innebar en kränkning av den pågående talarens

tur. Sammanfallande tal innebar istället att flera personer talade samtidigt som ett tecken på avspändhet, engagemang eller missförstånd att föregående tur var slut, till skillnad från ett försök att dominera samtalet. Stödsignaler och minimala responser hade också, liksom avbrott och sammanfallande tal, liknande form men olika definitioner. I sin undersökning definierade Nordenstam stödsignaler som svarsord som ger stöd åt en annan talare, t.ex. *ja*, *precis* och *nä*. Stödsignaler räknades inte som repliker. Minimala responser hade enligt Nordenstam samma form som en stödsignal men räknas som en replik. Detta beror på att minimala responser kommer efter ett yttrande där samtalspartnern lämnar över ordet och kräver ett svar, t.ex. en fråga. Även upprepningar och ifyllningar av den föregående repliken räknades som repliker. För att analysera frågor använde Nordenstam Linell & Gustavssons (1987) indelning, med sitt eget tillägg "övrigt". Dessa är öppen fråga, fokuserad fråga, neutral ja/nej-fråga, styrande ja/nej-fråga och övrigt (elliptiska frågor o.dyl.). Nordenstam nämner även att frågor kan vara offensiva, defensiva, returnerande och påhängsfrågor. Att ställa en offensiv fråga innebär att begära att samtalspartnern ger en information. Att ställa en defensiv fråga innebär att artigt be samtalspartnern om hans inställning för att denna ska ta över ansvaret i sakfrågan. Returnerande frågor fungerar som en typ av stödsignal (*du säger det?*) och påhängsfrågor ställs för att bekräfta (*eller hur?*, *inte sant?*). Nedan ger jag en sammanfattning av undersökningens resultat utifrån analyskategori.

Genomsnitt för män var 13,1 ord per taltur och genomsnitt för kvinnor 8,9 ord. I parrelationerna talade dock kvinnorna mer; genomsnittet var 9,1 ord för män och 14,6 ord för kvinnor. Snedfördelningen av orden var för männen mellan 52% till 48% och 65% till 35%. I vissa samtal mellan män talade alltså de båda männen ungefär lika mycket, men det fanns även samtal mellan män där den ena mannen talade mer än den andra. För kvinnorna var ordfördelningen generellt lite mer jämn än männens, mellan 50% till 50% och 58% till 42%. Mest ojämn var ordfördelningen för parrelationerna: mellan 50% till 50% och 72% till 28%. D.v.s. att kvinnan och mannen talade precis lika mycket i vissa av parrelationssamtalen, men att i andra parrelationssamtal yttrade kvinnan upp till 72% av alla ord. (Nordenstam 1987:16, 17)

I männens samtal var 3,3% av talturerna i genomsnitt avbrott (Nordenstam 1987:40). För kvinnorna var denna siffra lite lägre, 2,3% (ibid.). I parrelationerna var siffran högst, 6%, och det var oftast mannen som avbröt (ibid.). För sammanfallande tal var genomsnittet högst för

kvinnor, 6,2% (Nordenstam 1987:42). För män och parrelationer var siffran ganska lika, 4,2% respektive 4,6% (Nordenstam 1987:42–43).

Kvinnorna använde mer än dubbelt så många stödsignaler som männen, och var även mer varierade och engagerade med utrop och värderingar som *gud va hemskt* (Nordenstam 1987:48, 53). Parrelationernas samtal innehöll färre stödsignaler, men de var de jämnt fördelade mellan kvinnorna och männen (Nordenstam 1987:51). Kvinnorna som talade med en annan kvinna använde även fler minimala responser, men inte i lika stor utsträckning (ibid.). I parrelationerna använde männen flest minimala responser, eftersom kvinnorna talade mest (ibid.).

Kvinnor hade i genomsnitt fler samtalsämnen och tog fler initiativ till dessa i sina samtal än männen (Nordenstam 1987:26). Kvinnorna talade generellt mer om personer, både män och andra kvinnor, och sina personliga förhållanden. Männen talade mest om sina vänner och andra män men aldrig särskilt ingående (Nordenstam 1987:31).

I samtalen användes ja/nej-frågorna mest, främst av kvinnor. Kvinnor ställde även mer returnerande frågor och frågade generellt mer i parrelationerna (Nordenstam 1987:71).

Sammanfattningsvis visade alltså resultaten i Nordenstams undersökning att männen talar i längre talturer och avbryter varandra mer än kvinnorna. Kvinnorna använder fler stödsignaler och frågor för att skapa kontakter och visa intresse. I parrelationerna talade dock kvinnorna i längre repliker medan männen använde flest stödsignaler. Flera av männen i parrelationerna verkade också vara ointresserade eller besvärade av samtalet. Detta tolkade Nordenstam som att det var kvinnans uppgift att hålla samtalet vid liv. Det bör även nämnas att den ojämna ordfördelningen bland männen och i parrelationerna kan bero på andra faktorer. Hälften av männens samtal innehöll redan en sorts social hierarki: två fäder som talar med sina söner och en chef som talar med sin medarbetare. Det fanns också en allmän tendens att den person som fick uppgiften att välja en samtalspartner och spela in samtalet talade mer. Som exempel lyfte Nordenstam fram kvinnorna i parrelationerna. De män som fick uppgiften att spela in ett samtal och valde sina hustrur talade inte lika mycket som de kvinnor som valde sina män. Nordenstam trodde därför att just kvinnorna försöker genomföra sin uppgift noggrannare genom att tala mycket. (Nordenstam 1987:17, 81)

3. Metod och material

Som material valdes tre radioprogram: Cleo i P3 som leds av en kvinna, Oscar Zia i P3 som leds av en man och Morgonpasset i P3 som leds av en blandad grupp. Samtliga program handlar om aktualiteter och kultur och är i talkshowformat. Det innebär att programledaren i avsnitten talar med en ledig samtalsstil med en vän eller bisittare, med en gäst och/eller med de andra programledarna. Två avsnitt av varje program valdes ut för analys och de första sammanhängande fem minuterna transkriberades, d.v.s. de första fem minuterna efter avsnittets introduktionsdel där samtalet har börjat och inte störs av musik eller andra avbrott. Totalt består alltså analysen av 30 minuter av tal uppdelat på sex avsnitt.

Från Cleo i P3 och Oscar Zia i P3 valdes avsnitt med liknande uppsättning i kön, relation och deltagarantal för att bli så jämförbara som möjligt. Jag valde ett avsnitt där programledaren samtalar med en vän eller bisittare av samma kön och ett avsnitt där samma programledare och vän/bisittare samtalar med en gäst av samma kön. Från Cleo i P3 valdes ett där programledaren Nathalie talar med sin goda vän Isabel, samt ett där Nathalie och Isabel talar med gästen Monika. Från Oscar Zia i P3 valdes ett där programledaren Oscar talar med sin bisittare Charlie, samt ett där Oscar och Charlie talar med gästen Mattias. Avsnitten från Morgonpasset i P3 valdes slumpvis bland avsnitten i juli och augusti 2019, samma månader som Cleo- och Oscar-avsnitten sändes i. Jag ville även att Morgonpassets avsnitt skulle ha ett avsnitt med två kvinnor och en man och ett avsnitt med en kvinna och två män, så om mitt slumpvis valda avsnitt inte följde detta kriterium slumpade jag ett nytt avsnitt. Samtliga deltagare i Morgonpasset-samtalen är programledare, men unika deltagare. De är alltså inte återkommande talare som Nathalie, Isabel, Oscar och Charlie.

Samtalsanalysen tog inspiration från Nordenstams kategorier. Samtalen analyserades utifrån talturslängd och -fördelning (ändrat från repliklängd för att lägga fokus på talturerna), ordfördelning, avbrott, samtalsämnen, sammanfallande tal, stödsignaler och frågor. En skillnad från Nordenstams undersökning är att mina samtal där båda könen talar inte är parrelationsbaserade. Jag använde mig inte heller av Nordenstams indelning av frågor tagna från Linell & Gustavsson (1987), utan använde mig endast av Nordenstams sekundära indelning: påhångsfrågor samt offensiva, defensiva och returnerande frågor. För att avgöra vem som styr samtalet kategoriserade jag alla talturer utifrån initiala, fortsättande och responsiva. En initial taltur är när en person introducerar en ny tanke eller ett nytt koncept. En

fortsättande taltur är när en person fortsätter att tala om en av sina egna tankar eller koncept. Responsiva talturer innebär alla svar på en annan persons taltur. För att definiera en taltur utgick jag från Wirdenäs (2013:203) beskrivning: “[D]et som en person säger från och med att han eller hon börjar prata till och med samma person tystnar och en annan person tar vid.” En tur kan alltså bestå av flera yttranden. Stödsignaler och endast skratt räknas däremot inte som talturer. Samtalsämnen delades upp i huvudämnen och underämnen.

Samtalstranskriptionerna gjordes utifrån Nordenstams transkriptionsnyckel så som den redovisas i Norrbys *Samtalsanalys: så gör vi när vi pratar med varandra* (2014). I transkriptionerna delade jag upp samtalen i yttranden, varav varje yttrande fick sin egen rad och sitt eget nummer. Tecknet = som står för *latching*, d.v.s. yttranden sammanbundna utan paus, användes för att binda samman liknande yttranden även när det fanns en kort paus mellan dem. Stavningen för vanliga ord som bl.a. *mig*, *är* och *de/dem* anpassades i sin stavning till *mej*, *e* och *dom* eftersom de uttalades på dessa vis i samtalen. Längre ord med en mer etablerad stavning som *kärlek* och *ljuga*, samt engelska ord som *feeling*, ändrades inte trots att de stavas och uttalas på olika sätt. Jag transkriberade pauser, emfatiskt tryck, skratt, förlängningar, avbrutna ord och överlappande tal men inte takt, volym, legatouttal, in- och utandningar samt stigande och fallande ton. Transkriptionsnyckeln återfinns i bilaga 1 och de fullständiga transkriptionerna i bilaga 2.

4. Resultat

I detta avsnitt presenteras resultaten av analysen. De redovisas samtal för samtal och avsnittet avslutas med en sammanfattning av samtliga analysresultat. Samtalen med kvinnor kommer härnäst att benämnas K1 och K2, samtalen med män M1 och M2 och de blandade samtalen B1 och B2. De exempel som citeras i resultatavsnittet är hämtade från samtalstranskriptionerna som återfinns i sin helhet i bilaga 2. Pauser, sammanfallande tal och repliker från andra deltagare än den som citeras har redigerats bort från citaten för enklare läsning i löptext.

4.1 Kvinnor, samtal 1

K1 är ett samtal med mellan *Cleo i P3*:s programledare Nathalie och hennes bästa vän Isabel. Huvudämnet är kvinnornas relation och vänskap. Det första underämnet är deras smeknamn för varandra som de diskuterar för att lyssnarna ska förstå hur de pratar med och om varandra.

De går sedan över till det andra underämnet: Isabels flygresa innan programmet. Isabel berättar att hon var hungrig efter flyget vilket utvecklas till det tredje underämnet: snacks. När kvinnorna tycker att de inte har mer att säga om snacks introducerar Nathalie det sista underämnet: om de följer varandra på Instagram. I tabell 1 redovisas antal ord i samtalet, antal talturer i samtalet och talturslängd i form av antal ord i genomsnitt per taltur. Tabellen redovisar resultaten i både antal och i procent, först per deltagare och sist för alla deltagare totalt.

	Antal ord	Antal talturer	Ord per taltur
Nathalie	379 (34%)	45 (50%)	10,5 ord
Isabel	734 (66%)	45 (50%)	16,1 ord
Totalt	1113 ord	90 talturer	12,3 ord

Tabell 1

Samtalet innehåller totalt 90 talturer som är jämnt fördelade mellan Nathalie och Isabel. Som vi kan se under ”Antal ord” yttrar Nathalie endast ungefär $\frac{1}{3}$ av orden och Isabel ungefär $\frac{2}{3}$. Deltagarna kommer alltså båda till tals men Isabel talar längre i sina turer, och har även fler ord per taltur i genomsnitt. I tabell 2 redovisas hur många av talturerna som var initiala, fortsättande och responsiva, hur många talturer som var sammanfallande samt antal avbrott och antal stödsignaler.

	Initiala	Fortsätt.	Respons.	Sammanfallande tal	Avbrott	Stödsignaler
Nathalie	11 (55%)	8 (38%)	26 (53%)	—	1	5 (42%)
Isabel	9 (45%)	13 (62%)	23 (47%)	—	0	7 (58%)
Totalt	20	21	49	70 turer (78%)	1 tur (1%)	12 st

Tabell 2

Tabell 2 visar att Nathalie har något fler initiala och responsiva talturer, men i stort är dessa relativt jämnt fördelade mellan kvinnorna. Dock yttrar Isabel nästan 62% av alla fortsättande talturer. Det innebär att båda deltagarna introducerar nya idéer och svarar på varandras yttranden ungefär lika mycket, men Isabel fortsätter längre på sina egna spår än Nathalie.

Detta stämmer överens med tabell 1 där det framgick att Isabel yttrar fler ord och har längre talturer än Nathalie. 70 av talturerna, eller nästan 78%, innehåller sammanfallande tal men endast en tur innehåller ett avbrott. Kvinnorna talar alltså mycket i mun på varandra men avbryter inte varandra. Alla stödsignaler utom två sker också som sammanfallande tal. Formerna av stödsignalerna är korta och vanliga: *aa*, *ja*, *aa okej*, *mm* och *näe*. Totalt innehåller samtalet tolv stödsignaler, sju av Isabel och fem av Nathalie. Vi kan alltså se att även om Isabel talar längre än Nathalie visar hon också att hon lyssnar när det är Nathalie som talar.

Nathalie är också den som oftast byter samtalsämne. Hon är den som föreslår att de ska berätta sina smeknamn för varandra för lyssnarna, och är även den som tydligt gör det första ämnesbytet från smeknamn till flygresan: *nä okej men nu har vi gått igenom de Issa du e välkommen hit å du har flugit?* (K1: yttr. 39). Frågan ställdes mer för att introducera ett nytt samtalsämne än för att få information. Det andra ämnesbytet är mer flytande. Nathalie nämner att Isabel var hungrig på flygplatsen för att hon missade att äta på flyget, och senare nämner hon att Isabel istället åt oliver för att dämpa hungern. Detta leder gradvis till nästa samtalsämne: snacks. Det sista ämnesbytet initieras mycket tydligt av Isabel som säger *o:kej ska vi byta ämne?* (K1: yttr. 85). Här instämmer Nathalie och introducerar samtalsämnet Instagram.

Samtalet innehåller fem frågor: tre offensiva, en defensiv och en returnerande. Den första offensiva frågan ställs av Isabel efter att Nathalie har berättat att hennes första namn som rappare var Nate Cat: *var de de?* (K1: yttrande 24). Den andra kommer från Nathalie efter att Isabel berättat om fetthalten i oliver: *de e väl inte alls mycke fett i oliver* (K1: yttr. 78). Den tredje kommer också från Nathalie efter att Isabel har berättat om varför hon inte följer henne på Instagram: *så du menar alltså att om du skulle följa mej på Insta då blir de för mycke feelings* (K1: yttr. 110). Den defensiva frågan kommer från Nathalie i det första ämnesbytet; hon ställer den i form av en retorisk fråga för låta Isabel berätta om sin resa: *Issa du e välkommen hit å du har flugit?* (K1: yttr. 39). Direkt efter påstår Nathalie dock att det var en onödig fråga: *ja vet inte varför ja fråga som att ja undra för att ja hämta ju dej på flygplatsen* (K1: yttr. 44). Den returnerande frågan ställs av Isabel efter att Nathalie har berättat att hon följer henne på Instagram: *gör du de* (K1: yttr. 117).

4.2 Kvinnor, samtal 2

K2 är ett samtal mellan *Cleo i P3*:s programledare Nathalie, hennes bästa vän Isabel och gästen och stylisten Monika. Huvudämnet i samtalet är kläder efter att Monika nämner att hon älskar att klä upp sig på fredagar. Det första underämnet är att Isabel och Monika har likadana skor, som sedan utvecklas till det andra underämnet: rivalitet mellan kvinnor som har råkat sätta på sig likadana kläder. Det tredje underämnet är i vilka situationer det är lämpligt att klä upp sig och det sista är skoluniformer.

	Antal ord	Antal talturer	Ord per taltur
Nathalie	399 (37%)	38 (35%)	10,5 ord
Isabel	294 (27%)	32 (29%)	9,1 ord
Monika	390 (36%)	40 (36%)	9,7 ord
Totalt	1083 ord	110 talturer	9,8 ord

Tabell 3

Som framkommer av tabell 3 innehåller samtalet totalt 110 talturer och 1083 ord som är ganska jämnt fördelade mellan Nathalie och Monika, men är en aning lägre för Isabel. Isabels antal ord per taltur är också i genomsnitt lite lägre än sina samtalspartners, 9,1 gentemot Monikas 9,7 och Nathalies 10,5. Detta innebär att alla kvinnor kommer till tals i samtalet, men att Isabel talar lite mindre och i lite kortare talturer än de andra kvinnorna.

	Initiala	Fortsätt.	Respons.	Sammanfallande tal	Avbrott	Stödsignaler
Nathalie	7 (58%)	9 (31%)	21 (30%)	—	1	9 (25%)
Isabel	0	5 (17%)	27 (39%)	—	1	16 (44%)
Monika	5 (42%)	15 (52%)	21 (30%)	—	2	11 (31%)
Totalt	12	29	69	66 turer (60%)	4 turer (4%)	36 st

Tabell 4

I tabell 4 ser vi att den talturskategori som har jämnast fördelning mellan deltagarna är de responsiva talturerna där Nathalie och Monika yttrar 30% och Isabel 39%. Alltså svarar alla deltagare ungefär lika mycket på varandras yttranden. Isabel har dock något fler responsiva talturer, samtidigt som hon har lägst antal fortsättande talturer och inga initiala talturer. Både tabell 3 och 4 visar att Isabel talar minst och när hon väl talar är det oftast responsivt, d.v.s. att hennes talturer oftast handlar om det som Nathalie eller Monika har sagt. Isabel exkluderas inte från samtalet, men har minst plats. Nathalie och Monika är även de som presenterar nya samtalsämnen. Monika presenterar både det första och andra samtalsämnet naturligt utan en tydlig övergång. Senare byter Nathalie till det tredje samtalsämnet genom att nämna att hon tycker att Monika är *too grand f:or Umeå* (K2: yttr. 45) och att hon har klädesplagg som hon inte vet när hon ska använda. Nathalie introducerar även det sista samtalsämnet, skoluniformer, efter att kvinnorna har pratat om en byggarbetares jobbuniform.

I tabell 4 ser vi även att 66 av talturerna, eller 60%, innehåller sammanfallande tal medan 4 innehåller avbrott. Kvinnorna talar alltså i mun på varandra i mer än hälften av talturerna. Alla stödsignaler sker också som sammanfallande tal. Totalt innehåller samtalet 36 stödsignaler: 16 av Monika, 11 av Isabel och 9 av Nathalie. Vanliga stödsignaler är *aa* och *mm*, men även andra stödsignaler förekommer: bl.a. *aha*, *aa exakt*, *ja ja*, *aa näe*, *nä* och *gult* (sägs för att stödja Isabel medan hon försöker beskriva en gulliknande färg). Vissa av dessa, speciellt *aa* och *mm*, sägs ibland flera gånger i rad eller kombineras för att signalera ytterligare stöd. Detta signalerar möjligtvis en högre nivå av engagemang i samtalet.

Samtalet innehåller sex frågor: tre defensiva, två offensiva och en påhågsfråga. Den första defensiva frågan inleder samtalet: *hörni hur mår ni hur mår du Monika* (K2: yttr. 1). Den andra och tredje ställs av Nathalie respektive Isabel för att bekräfta att de andra deltagarna har förstått vad de just har sagt: *fattar du va ja menar då* och *förstår ni va ja menar* (K2: yttr. 47, 138). Den första offensiva frågan ställs efter att deltagarna har talat om stereotypen att kvinnor blir rivaler om de har råkat ha likadana kläder på sig. Deltagarna uttrycker att de tvärtom tycker att denna händelse är trevlig och Nathalie frågar *varför vill då hela tiden filmer å sånt återskapa den här bilden av att vi kvinnor inte kan ha med varann å göra* (K2: yttr. 39–40). Den andra offensiva frågan ställs också av Nathalie för att bekräfta att hon har förstått vad Monika just berättade: *så varje tisdag så har hon dom här* (K2: yttr. 82, 84). Påhågsfrågan ställs av Nathalie med en paus mellan sitt påstående och sin fråga: *men då fan Umeå e ju ännu extremare. eller?* (K2: yttr. 61–62).

4.3 Män, samtal 1

M1 är ett samtal mellan *Oscar Zia i P3*:s programledare Oscar och hans bisittare Charlie som har varit med i programmet i en vecka. De talar vänskapligt om både aktualiteter och sina egna erfarenheter. Jag har delat upp samtalet i två huvudämnen: introduktionsämnet som är att dagens avsnitt är den sista sändningen, och avsnittets egentliga fokusämne som är barnahyss. Samtalets två underämnen, att prinsessan Estelle gick på en Metallicakonsert trots trettonårsgräns samt Oscar och Charlies egna erfarenheter av hyss, räknas in under huvudämnet barnahyss.

	Antal ord	Antal talturer	Ord per taltur
Oscar	738 (67%)	67 (51%)	11 ord
Charlie	363 (33%)	65 (49%)	5,5 ord
Totalt	1101 ord	132 talturer	8,3 ord

Tabell 5

Tabell 5 visar att samtalet innehåller totalt 132 talturer som är jämnt fördelade mellan Oscar och Charlie; Oscar har bara två talturer mer än sin samtalspartner. Däremot visar antalet ord och antalet ord per taltur att Oscar yttrar så mycket som $\frac{2}{3}$ av alla ord i samtalet och har dubbelt så långa talturer som Charlie. På så sätt kan vi säga att Oscar är den som dominerar samtalet. När jag lyssnar på samtalet anser jag dock inte att Oscar dominerar på ett ohövligt sätt, utan har mycket energi och vet var han vill att samtalet ska gå. Han introducerar även samtliga samtalsämnen, både huvud- och underämnen. Det första huvudämnet introduceras av Oscar och diskuteras kort; sedan går han in på prinsessan Estelle, *eftersom de e sista sändningen så har ja också nåt otroligt att avslöja* (M1: yttr. 17), och lämnar det första huvudämnet bakom sig. Senare markerar Oscar att han vill prata om hyss utanför just prinsessan Estelle: *de känns som att man smög på Metallica å prinsessan Estelle ... de va ju nånting man va väldigt när man va liten man hittade på mycket hyss* (M1: yttr. 55, 57). Den kompletta övergången till Oscar och Charlies egna erfarenheter av hyss görs dock inte förrän senare när Oscar säger *men apropå hyss när ja va liten ja gjorde inte så mycket hyss när ja va liten* (M1: yttr. 83). Underämnena överlappas alltså och diskuteras samtidigt under en period i samtalet.

	Initiala	Fortsätt.	Respons.	Sammanfallande tal	Stödsignaler
Oscar	7 (78%)	30 (77%)	30 (36%)	—	5 (45%)
Charlie	2 (22%)	9 (23%)	54 (64%)	—	6 (55%)
Totalt	9	39	84	65 turer (49%)	11 st

Tabell 6

Tabell 6 visar att avbrott saknas i samtalet men 65 av talturerna, eller ungefär 42%, innehåller sammanfallande tal. Alla stödsignaler utom två sker också som sammanfallande tal. Männerna talar alltså inte lika mycket i munnen på varandra som kvinnorna och avbryter inte heller varandra. Totalt innehåller samtalet 11 stödsignaler, 6 av Charlie och 5 av Oscar. Dessa är för det mesta ettordsstödsignaler, *aa*, *ja*, *mm*, *nä* och *näe*, med undantaget *aa absolut*.

Samtalet innehåller sju frågor, fem offensiva och två returnerande. De första två offensiva frågorna ställs av Charlie för att få mer information om prinsessan Estelles konsertbesök: *då får man väl alltid gå på konsert* och *hur gammal e Estelle?* (M1: yttr. 33, 60). Resten ställs av Oscar för att få mer information om Charlies barndom: *va sa dina föräldrar när du rymde*, *har du syskon* och *var du yngst* (M1: yttr. 107, 116, 118). En returnerande fråga ställs av Oscar när Charlie berättar att han rymde hemifrån som barn: *du rymde?* (M1: yttr. 98). Den andra ställs av Charlie när Oscar berättar att han bytte ut socker mot salt som barn: *gjorde du* (M1: yttr. 165).

4.4 Män, samtal 2

M2 är ett samtal mellan *Oscar Zia i P3*:s programledare Oscar, hans bisittare Charlie och gästen och psykologen Mattias. Samtalet utgår till stor del från Mattias expertis inom psykologi, som också är samtalets huvudämne. Underämnena, att jobba som psykolog, ångest och ungdomars mående, introduceras av Oscar genom att ställa frågor till Mattias.

	Antal ord	Antal talturer	Ord per taltur
Oscar	292 (30%)	14 (47%)	20,8 ord
Charlie	0	0	—
Mattias	687 (70%)	16 (53%)	42,9 ord

Totalt	979 ord	30 talturer	32,6 ord
---------------	---------	-------------	----------

Tabell 7

Tabell 7 visar att samtalet innehåller totalt 30 talturer som är jämnt fördelade mellan Oscar och Mattias. Dock yttrar Mattias 70% av orden och har mycket långa talturer på ett genomsnitt på nästan 43 ord. Detta beror på att Oscar introducerar nya samtalsämnen och ställer frågor för att få Mattias att tala. Samtalet innehåller nio frågor: sju offensiva, en defensiv och en returnerande. Alla offensiva frågor förutom en ställs av Oscar för att få Mattias att berätta om sin upplevelse som psykolog, t.ex. *om man lever i en relation med en psykolog hur påverkas den?, hur mår vi unga vuxna idag, tror du att de har å göra med att vi pratar mer om ångest* (M2: yttr. 8, 34, 42). Den returnerande frågan *jaså?* (M2: yttr. 36) ställs också av Oscar som en stödsignal till Mattias. Den defensiva *va tror du själv?* (M2: yttr. 9) ställs av Mattias som ett exempel på en "klassisk psykologfråga". Mattias har alltså längst och flest talturer men dessa aktiveras av Oscar och hans frågor. Detta gäller även när det kommer till val av samtalsämne. Oscar är den som bestämmer och tydligt byter samtalsämne: *du e ju psykolog, nu ska vi prata om ångest eeh å sånt och om vi ska hoppa rakt eh rätt på sak då hur mår vi unga vuxna idag* (M2: yttr. 1, 21, 34).

	Initiala	Fortsätt.	Respons.	Sammanfallande tal	Stödsignaler
Oscar	4 (100%)	3 (33%)	7 (44%)	—	5 (63%)
Charlie	—	—	—	—	3 (38%)
Mattias	0	6 (67%)	9 (56%)	—	0
Totalt	4	9	16	11 turer (37%)	8 st

Tabell 8

Tabell 8 visar att avbrott saknas i samtalet men 30 av talturerna, eller nästan 37%, innehåller sammanfallande tal. Männerna talar inte särskilt mycket i munnen på varandra, förmodligen för att ge plats till Mattias. Samtalet innehåller även åtta stödsignaler, varav samtliga stödjer Mattias och lyder *mm, just de* och den returnerande frågan *jaså?*. Charlies enda yttranden i samtalet är alltså tre stödsignaler som är riktade till Mattias.

4.5 Blandad grupp, samtal 1

B1 är ett samtal mellan *Morgonpasset* i P3:s programledare Linnea, Hanna och Marcus. Till skillnad från de andra samtalen är B1 betydligt friare i sina samtalsämnen. Deltagarna talar personligt om alla möjliga tankar och upplevelser som spontant kommer upp i samtalet. Jag har delat upp samtalet i fem underämnen: Hannas berättelse om när Marcus råkade röra hennes kropp, gratis frukt till barn i mataffärer, personer som tycker att rätt ska vara rätt, sushi och att glömma ta ur kaffefiltret innan semestern. Det första ämnet introduceras av Hanna och det sista ämnet av Linnea. Resten av samtalsämnena kommer dock naturligt utan en tydlig övergång och introduktion från någon av deltagarna.

	Antal ord	Antal talturer	Ord per taltur
Linnea	399 (36%)	31 (35%)	12,8 ord
Hanna	440 (40%)	35 (39%)	12,5 ord
Marcus	259 (24%)	23 (26%)	11,2 ord
Totalt	1098 ord	89 talturer	12,3 ord

Tabell 9

Tabell 9 visar att samtalet innehåller totalt 89 talturer som är relativt jämnt fördelade mellan deltagarna. När jag lyssnade på samtalet upplevde jag Hanna som mycket energisk, något som speglas i hennes något fler antal talturer och yttrade ord, medan jag upplevde Marcus som lugn som speglas i hans mindre antal talturer och ord och något kortare genomsnittlig talturslängd.

	Initiala	Fortsätt.	Respons.	Sammanfallande tal	Avbrott	Stödsignaler
Linnea	2 (50%)	10 (45%)	19 (30%)	—	3 (60%)	7 (19%)
Hanna	1 (25%)	10 (45%)	24 (38%)	—	1 (20%)	22 (59%)
Marcus	1 (25%)	2 (9%)	20 (32%)	—	1 (20%)	8 (22%)
Totalt	4	22	63	62 turer (70%)	5 turer (6%)	37 st

Tabell 10

Tabell 10 visar att 62 av talturerna, eller nästan 70%, innehåller sammanfallande tal; likt kvinnorna talar deltagarna i B1 engagerat och mycket i munnen på varandra. Det finns 37 stödsignaler i samtalet i formerna *aa*, *japp*, *mm*, *aaee*, *aha*, *nä* och andra varianter och kombinationer av dessa. Tabellen visar också att Marcus har ett lågt antal fortsättande talturer, d.v.s. att han inte lika ofta som sina samtalspartners fortsätter på sina egna talturer. Detta visar att han inte försöker dominera samtalet med sina egna ämnen och tankar. Detta kan höra ihop med hans lugna attityd och få ord och talturer. Dock stämmer detta också in på Hanna som har något fler responsiva talturer än sina samtalspartners. Hanna talar alltså mest av alla, men talar ofta som ett svar på vad någon annan har sagt. Som vi kan se i tabell 10 är Hanna också den som oftast avbryter andra och som yttrar allra flest stödsignaler, lite mer än 59%. Hannas visar även ibland en extra entusiasm i sina stödsignaler genom att yttra dem flera gånger i rad: *aa aa aa aa*, *mm mm mm mm* (B1: yttr. 84, 106).

Samtalet innehåller sju frågor varav fyra är retoriska för att samtalet ska rulla på. Hanna respektive Linnea frågar *vare dumt att ja sa sådär nu?* och *finns det nån som jobbar inom liksom mataffär som nånsin skulle säga till om en vuxen tog en banan* (B1: yttr. 1, 33). Dessa retoriska frågor kan uppfattas som offensiva frågor för att de vill ha svar, men de kan också uppfattas som defensiva frågor där deltagarna uttrycker osäkerhet. Senare frågar även Linnea *vet ni va vi hade glömt* och *kan ni gissa vad det [är]* (B1: yttr. 130, 136) för att byta och hålla kvar sitt samtalsämne. Två av samtalets frågor är bekräftande, alltså att de ställs av deltagare som vill bekräfta att de har förstått en annan deltagare rätt. Den första är den offensiva *att du glorifierar sexuella trakasserier?* från Linnea när Hanna berättar att hon är orolig att hon har gjort någon upprörd med sin berättelse. Den andra är den offensiva *har du? har du?* från Hanna efter att Linnea har berättat att hon har "rätt ska vara rätt-genen" i sig (B1: yttr. 8, 72–73). Till denna händelse ställer även Marcus den offensiva frågan *va kommer den ifrån?* (B1: yttr. 74).

4.6 Blandad grupp, samtal 2

B2 är ett samtal mellan *Morgonpasset i P3*:s programledare Johannes, Ahmed och Nanna. De talar om nyheter om stora klädmärken och konflikten mellan Kina och Hong Kong. Likt M1 har jag delat upp B2 i två huvudämnen, varav det första diskuteras i början för att sedan bytas ut mot det andra och dess underämnen. Det första huvudämnet är Sveriges Radios olika

kanaler och program och det andra är nyheter om Versaces roll i konflikten mellan Kina och Hong Kong. Underämnena är Versaces ursäkt till Kina och kontroversiella klädesplagg.

	Antal ord	Antal talturer	Ord per taltur
Johannes	364 (31%)	25 (32%)	14,5 ord
Ahmed	334 (28%)	23 (30%)	14,5 ord
Nanna	491 (41%)	29 (38%)	16,9 ord
Totalt	1189 ord	77 talturer	15,4 ord

Tabell 11

Tabell 11 visar att samtalet innehåller totalt 77 talturer. Nanna yttrar något fler talturer än sina samtalspartners. Hon yttrar även högst antal ord och har längst talturer. Ahmed har något lägre antal talturer och färre ord än sina samtalspartners.

	Initiala	Fortsätt.	Respons.	Sammanfallande tal	Avbrott	Stödsignaler
Johannes	4 (80%)	3 (16%)	18 (34%)	—	0	8 (24%)
Ahmed	0	4 (21%)	19 (36%)	—	2 (33%)	18 (55%)
Nanna	1 (20%)	12 (63%)	16 (30%)	—	4 (67%)	7 (21%)
Totalt	5	19	53	57 turer (74%)	6 turer (8%)	33 st

Tabell 12

Tabell 12 visar att 57 av talturerna, eller ungefär 74%, innehåller sammanfallande tal och 6 av talturerna innehåller avbrott. B2 är alltså likt B1 ett engagerat samtal där deltagarna talar mycket i munnen på varandra. Det finns även 33 stödsignaler, fler än hälften yttrade av Ahmed. Detta kan höra ihop med faktumet att Ahmed talar något mindre än sina samtalspartners som tabell 11 visade. Istället för att tala mycket själv ger han mycket stöd till Johannes och Nanna. Samtalets stödsignaler är korta enordsstödsignaler: *aa, ja, okej, mm, nej* och *land* (används av Ahmed för att stödja Johannes när han pratar om länder). Nanna använder också de förlängda stödsignalerna *åh herregud* och *ja just de just de just de just aa*

aa (B2: ytr. 58, 154). Johannes har de flesta initiala talturerna och är också den som introducerar samtliga samtalsämnen. Introduktionen till det första huvudämnet är tydligt: *ja scrollar igenom P3 Nyheter eh Instagram* (B2: ytr. 1). Efter detta börjar Nanna tala mycket och entusiastiskt om ämnet, och tillåtelse att introducera det andra huvudämnet ges av Nanna till Johannes först när hon känner att hon är färdig: *fortsätt förlåt* (B2: ytr. 46). Nanna talar alltså mycket, men visar att det är Johannes roll att introducera nyheterna och huvudämnena i samtalet. Övergången till kontroversiella klädesplagg görs också av Johannes, men kommer mer naturligt: *men de e lite samma sak som eeh de här som hände med Gucci för några månader sen* (B2: ytr. 108–109). Det är svårt att avgöra om Johannes har planerat detta ämnesbyte eller om han kom att tänka på Guccikontroversen i stunden.

Samtalet innehåller sex frågor: tre offensiva, en returnerande, en påhängsfråga och en retorisk fråga. Den första offensiva är Ahmed som frågar *vadå?* (B2: ytr. 78) när han inte hörde vad Johannes sade. Den andra är Nannas *va hände då* (B2: ytr. 111) för att hon vill ha mer information från Johannes. Den tredje är också Nanna som frågar *men har du sett den tröjan* (B2: ytr. 129–130) när Ahmed inte håller med henne i diskussionen om en av Guccis tröjor. Den returnerande frågan ställs av Nanna i samma situation för att bekräfta att Ahmed har den motsatta åsikt som han uttrycker: *tror du inte de?* (B2: ytr. 127). Den retoriska frågan ställs av Ahmed för att visa att han inte håller med Nanna: *nej är du knäpp eller* (B2: ytr. 126). Slutligen används påhängsfrågan *eller?* (B2: ytr. 125) även av Johannes för att utmana Nannas påstående.

4.7 Sammanfattning

Genomsnitt för samtalen med endast kvinnor är 1098 ord, 100 talturer och 11 ord per taltur. Genomsnitt för samtalen med endast män är 1040 ord, 81 talturer och 13 ord per taltur. För samtalen med de blandade grupperna är genomsnittet 1144 ord, 83 talturer och 14 ord per taltur. Ord- och taltursfördelningen i varje samtal visas nedan i tabell 13.

	Ordfördelning	Taltursfördelning
K1	66% – 34%	50% – 50%
K2	37% – 36% – 27%	36% – 35% – 29%
M1	67% – 33%	51% – 49%
M2	70% – 30% – 0%	53% – 47% – 0%

B1	40% – 36% – 24% (kvinna – kvinna – man)	39% – 35% – 26% (kvinna – kvinna – man)
B2	41% – 31% – 28% (kvinna – man – man)	38% – 32% – 30% (kvinna – man – man)

Tabell 13

Samtliga samtal innehåller få avbrott, särskilt i de enkönade grupperna. Männerna har inga avbrott, kvinnorna har totalt 5 och de blandade grupperna har totalt 11 där de flesta avbrotten görs av Linnea och Nanna. Sammanfallande tal förekommer i samtliga samtal, mycket bland kvinnorna och de blandade grupperna men lite mindre bland männen. Sammanfallande tal förekommer i 69% av kvinnornas, 43% av männens och 72% av de blandade gruppernas talturer. Det finns även många stödsignaler i kvinnornas och de blandade gruppernas samtal, 24 respektive 35 stödsignaler i genomsnitt per samtal, men betydligt mindre i männens, 9,5 stödsignaler i genomsnitt per samtal. I K1 och M1 är stödsignalerna relativt jämnt fördelade mellan deltagarna, men i resten av samtalen yttras en stor del av stödsignalerna ofta av en person. De flesta stödsignaler är korta och vanligast är olika varianter av orden ja och nej, främst *aa*, *mm* och *nä*. Störst variation i stödsignalerna finns bland kvinnorna och de blandade grupperna och det är endast kvinnorna, både i enkönad och i blandad grupp, som använder förlängda stödsignaler som *aa aa aa aa* och *åh herregud*.

Männen ställde flest frågor, totalt 16, medan de blandade grupperna ställde 13 och kvinnorna 11. Tolv av männens frågor var offensiva, i M1 för att få mer information om vad den andra talade om och i M2 för att få Mattias att prata. Kvinnorna ställde mer varierade frågor: fem offensiva, fyra defensiva, en returnerande och en påhågsfråga. En stor del av både de offensiva och defensiva frågorna används för att bekräfta att man förstått de andra rätt eller att de andra har förstått en själv rätt, t.ex. *var de de?*, *så varje tisdag så har hon dom här* och *fattar du va ja menar då*. De blandade grupperna hade sex offensiva frågor, en returnerade, en påhågsfråga och fem retoriska frågor som var svårare att kategorisera. De offensiva frågorna ställs främst för att få mer information från den som talar, men två är bekräftande liksom kvinnornas offensiva frågor där man vill bekräfta att man förstått den andra rätt. Fyra av dessa ställs av kvinnor och två ställs av män. Alla retoriska frågor utom en ställs av kvinnorna för att samtalet ska rulla på, t.ex. *vare dumt att ja sa sådär nu?* och *vet ni va vi hade glömt*.

5. Diskussion

Det finns delar av resultatet som stämmer överens med den tidigare genderlektforskningen och andra delar som går emot den. I diskussionsdelen jämför jag dem och formar mina slutsatser.

Som framkommer av tabell 13 stämmer det att snedfördelningen av orden är större bland männen, precis som i Nordenstams undersökning. I M1 är genomsnittet för antal ord per taltur lägst av alla samtal, så det blir uppenbart att männens höga antal ord per taltur beror på M2. I M2 får Mattias ta väldigt mycket plats och Charlie har inte några talturer överhuvudtaget. Snedfördelningen av talturer är däremot ganska jämn i samtliga samtal. Att fördelningen av talturer är jämn men fördelningen av ord är ojämn betyder, som jag har nämnt innan, att alla samtalsdeltagare får komma till tals (med Charlie i M2 som undantag) men att vissa talar längre än andra. I de blandade grupperna gäller det att kvinnorna talar både mer och längre än männen. Om vi utgår från M2 har vi stöd för Norrbys (2014:241) påstående att män fördelar sig mer hierarkiskt i sina samtal. Däremot är skillnaderna i de övriga samtalen inte särskilt stora bland de olika grupperna. Dessutom får Isabel också minst plats i K2, precis så som Charlie får minst plats i M2. Vi kan därför anta att Isabels och Charlies roller som den s.k. "tredje deltagaren" i ett samtal där programledaren och gästen har större roller, och inte deras kön, kan bidra till hur mycket de talar. Det faktum att det är kvinnorna som talar mer i de blandade grupperna går också emot tidigare forskningsresultat där det har visats att män ofta har mer taltid än kvinnor. Det finns alltså resultat som pekar på att andra faktorer än kön kan spela roll för att avgöra vem som talar och dominerar i ett samtal. Vi kommer att återkomma till detta senare i diskussionen.

Nordenstam kom i sin undersökning fram till att kvinnor som talade med kvinnor i genomsnitt hade fler samtalsämnen och fler initiativ till dessa i sina samtal än män som talade med män. Mina resultat visar att skillnaden mellan könen är mycket liten; kvinnorna har bara ett samtalsämne mer än männen. Dock har kvinnorna fler initiala talturer, 16% av talturerna mot männens 8%. Kvinnorna använder också i genomsnitt mer än dubbelt så många stödsignaler än männen, vilket stödjer både Nordenstams resultat och Norrbys (2014) påstående att kvinnor använder fler uppbackningar än män. Ännu ett av Nordenstams resultat som stämmer är att kvinnorna är de enda som använder sig av mer varierade och engagerade stödsignaler, främst Nanna med *åh herregud* och *ja just de just de just de just aa aa*. Allra

flest stödsignaler yttrades dock i de blandade grupperna, ungefär hälften av Hanna i B1 och ungefär hälften av Ahmed i B2. Ahmed sticker ut som en man som använder ett högt antal stödsignaler. Returnerande frågor, som också kan fungera som en sorts stödsignal, är ovanliga i alla grupper men är lite vanligare hos männen. Detta går emot Nordenstams resultat där kvinnorna ställer flest returnerande frågor.

Nordenstam skrev att kvinnorna i hennes undersökning ställde fler frågor än männen, samt att kvinnorna i parrelationerna generellt frågade mer än männen för att hålla samtalet vid liv. Mina resultat visar att kvinnorna ställer fler frågor än männen i de blandade grupperna, men att män ställer något fler frågor i de enkönade grupperna. De vanligaste frågorna från alla män, både i enkönad och i blandad grupp, är offensiva frågor för att få mer information från sin samtalspartner. Kvinnorna som grupp har lite mer variation i sina frågor med bl.a. flera bekräftande frågor (antingen för att bekräfta att de har förstått en annan talare, eller att en annan talare har förstått dem) och retoriska frågor för att hålla samtalet vid liv. Detta kan vid första anblick se ut som att det bekräftar idén att kvinnor är mer kontaktskapande i sina frågor, men det är inte den fulla sanningen. Att männen ställer många frågor för att få mer information från samtalspartnern, samt flera returnerande frågor, är också en typ av kontaktskapande och engagemang. I M2 används visserligen dessa frågor för att ge Mattias mer plats i samtalet, men i M1 talar Oscar och Charlie vänskapligt och ställer offensiva frågor som, likt kvinnorna, håller samtalet vid liv.

Ännu en faktor som brukar känneteckna engagemang i samtal är sammanfallande tal. Kvinnorna och de blandade grupperna har ett högt procentantal sammanfallande talturer, 69% och 72%, medan männen endast har 43%. Detta stödjer Norrbys (2014) påstående att kvinnor använder sig av mer samtidigt tal medan män oftare fördelar sig monologiskt i samtal med ett "tala en i taget-ideal". Det stämmer även in på Nordenstams resultat där kvinnorna hade betydligt mer sammanfallande tal i sina samtal än männen. En skillnad från Nordenstam är dock att parrelationernas procentantal för sammanfallande tal endast var lite högre än männens, medan de blandade grupperna i min analys har högst procentantal av alla grupper. Detta beror förmodligen på den typ av samtal som analyserades. Flera av männen i Nordenstams parrelationssamtal verkade vara ointresserade och besvärade av att tala med sina hustrur. Deltagarna i mina blandade samtal är alla radioprogramledare och det hör därför till deras roller att tala mycket och engagerat.

En del av analysen som går hand i hand med sammanfallande tal är avbrott. Avbrott var ovanliga i alla samtal. Männerna hade inga avbrott alls, vilket ger ytterligare stöd åt det påstående att män talar en i taget. Dock går det emot idén att män generellt använder sig av mer avbrott och konkurrens i samtal än kvinnor. Det kan å ena sidan vara så att denna idé om konkurrens inte stämmer, men det kan å andra sidan vara logiskt att tänka sig att konkurrens inte längre är nödvändigt om alla män i samtalet redan har gått med på vem det är som ska tala. I M2 är det genom hela samtalet uppenbart att Mattias både ges och tar mest plats att tala. Oscar har nästan hälften av talturerna, och samtliga av de initiala talturerna, men använder dessa talturer för att ställa frågor till Mattias och lyfta hans position som den kunniga inom samtalsämnet. Mattias tar emot Oscars frågor och samtalsämnen och talar länge om dem utan att bli avbruten. I M1 är Oscar engagerad, energisk och yttrar $\frac{2}{3}$ av alla ord. Det märks att Oscar har detta engagemang och denna energi även i M2, men han ger Mattias individuellt talutrymme på ett annat sätt än vad han gjorde i sitt vänskapliga samtal med Charlie. Avsaknad av avbrott kan alltså betyda att männen har en lägre nivå av vänskapligt engagemang i sitt samtal. Avbrotten i kvinnornas samtal är till stor del inte ett tecken på dominans utan engagemang och vilja att fortsätta samtalet. I kvinnornas samtal händer det även att en talare börjar prata i en paus och den föregående talaren använder sig av avbrott för att visa att hon inte var färdig.

I de blandade samtalen är det kvinnor, främst Hanna och Nanna, som avbryter mer än 70% av gångerna. De avbryter både männen och den andra kvinnan, här på ett mer dominerande vis än kvinnorna i de enkönade samtalen. Utmärkande för Hanna och Nanna är även att de, likt Oscar, även generellt talar mycket och entusiastiskt. En skillnad från Oscar är dock att deras engagemang till och med visas i deras stödsignaler. Utöver de vanliga stödsignalerna som bara är ett eller två ord (*ja, nä, just det*) använder Hanna de förlängda *aa aa aa aa* och *mm mm mm mm*, och Nanna *åh herregud* och *ja just de just de just de just aa aa*. De har dessutom både högst antal ord och högst antal talturer i sina respektive samtal (se tabell 13). Trots detta försöker varken Hanna eller Nanna att totalt dominera samtalet. Hanna har högst antal responsiva talturer vilket betyder att hon svarar mest på andras yttranden. Nanna har högst antal fortsättande talturer, men har också gått med på att det är Johannes roll att introducera huvudämnen. Hon ber till och med kort om ursäkt efter att hon har avbrutit Johannes och anser att hon har distraherat honom från att introducera sitt nya huvudämne: *fortsätt förlåt*. Vid första anblick kan detta likna Nordenstams resultat för parrelationerna där

kvinnorna talade mer för att hålla samtalet vid liv, men har flera skillnader. Kvinnorna i B1 och B2 tar sin plats i samtalet som programledare för avsnitten och väner till de andra deltagarna. De uttrycker sina åsikter och är inte bara där på männens villkor. De får gehör för sina tankar, till skillnad från den tendens som fanns i Nordenstams parrelationssamtal att kvinnorna talade och männen verkade ointresserade av samtalet. Förmodligen är detta en av orsakerna till att de blandade samtalen har ett så högt procentantal sammanfallande talturer.

Sammanfattat stämmer mina resultat till viss del med tidigare genderlektforskning. Kvinnorna har fler initiala talturer än män, använder fler stödsignaler, använder förlängda stödsignaler och har mer sammanfallande tal, medan männen fördelar sig mer monologiskt i samtal än kvinnorna. Däremot är det också mycket som inte stämmer med tidigare forskning. Antal samtalsämnen och fördelningen av ord och talturer är för det mesta jämna oberoende av kön. I samtalen med både kvinnor och män tar inte heller män mer talutrymme, det är tvärtom kvinnorna som talar mer och avbryter i betydligt större utsträckning. Det finns också skillnader som kan visa sig beroende på deltagarens roll i samtalet. Johannes introducerar samtliga samtalsämnen i B2 men talar i slutändan inte mest och avbryter aldrig någon, alltså bestämmer han vad som diskuteras men dominerar inte samtalet. Det finns heller inget resultat som pekar på att Johannes får bestämma samtalsämne för att han är man mer än att det är hans roll i programmet, alternativt hans roll för just detta avsnitt. Det verkar alltså som att personlighet och rollen i samtalet ofta har mer inflytande på en persons samtalsstil än deras kön. Vi kan jämföra denna tanke, att en persons roll har ett stort inflytande på hans samtalsstil, med Gomard & Krogstads (2001:186) och Einarssons (2009:183f) påståenden att kvinnliga politiker inte talar mer känslösamt än män och att kvinnliga journalister skriver mer känslösamt än män. Politiker spelar oftare en allvarlig och argumenterande roll i samhället som lämnar lite utrymme för känslor än de värderande journalisterna. Att personligheten har inflytande i samtal kan även jämföras med Einarsson & Hultmans (1984:84f) resultat där det var vanligare att pojkar på låg- och mellanstadiet var pratglada i klassrummet, men att detta inte gällde för alla pojkar. I detta fall kan vi tänka oss att könsidentiteten spelar roll på det viset att pratglada pojkar får mer uppmuntran än pratglada flickor i skolan, men att könsidentiteten i slutändan inte är avgörande för hur mycket man talar.

6. Avslutning

Talar kvinnor och män annorlunda i talkshow-radioprogram i P3? Och dominerar män mer än kvinnor? Till viss del ja, men också nej. Kvinnorna har en mer stereotypiskt engagerad stil med många stödsignaler och sammanfallande tal. Mot förmodan talar och avbryter kvinnorna också mer än männen i de blandade grupperna, men annars är det inget kön som direkt dominerar. Dominans visar sig istället i form av en energisk personlighet eller en roll som kommer med en hög status, t.ex. rollen som programledare eller sakkunnig inom samtalsämnet. Det är dock svårt att fastställa vad som är strikt könsrelaterat och vad som inte är det. Talar Mattias mycket för att han är en man eller för att han är en gäst? Monika är också en gäst och hon talar inte alls i lika långa talturer som Mattias. Är det för att hon är kvinna, för att hon har en närmare vänrelation till Nathalie och Isabel än vad Mattias har till Oscar och Charlie eller för att hennes jobb som stylist inte diskuteras som ett lika allvarligt ämne som psykologi och mental hälsa? Svaret är att alla dessa faktorer spelar en roll i hur människor talar med varandra. Nordenstam (1987:17) erkänner samma problematik i sin undersökning; hälften av samtalen med män i hennes undersökning innehöll redan en sorts social hierarki som kan ha påverkat resultatet. Alla faktorer som bidrar med nya sociala roller och maktfördelningar kan analyseras på samma sätt som jag i denna uppsats har analyserat kön och könsidentitet.

Jag vill också uppmärksamma termerna genderlekt och sexolekt ännu en gång. Jag använde mig i denna uppsats av termen genderlekt, alltså språkskillnader kopplade till sociokulturellt genus och dess maktdimensioner, för att beskriva språkskillnader mellan kvinnor och män. Som framgår av mina resultat och min diskussion är det dock inte klart om termen genderlekt eller termen sexolekt hade varit mer passande. Jag kan inte veta om deltagarnas biologiska kön och sexuella läggningar, som ryms i definitionen av sexolekt, även kan ha påverkat mina resultat.

Jag vill avsluta med att uppmuntra till mer forskning inom detta område. Min analys undersökte endast tolv personer och endast fem minuter av tal av radioprogram som var upp till nästan två timmar långa i sin helhet. Genom att analysera en större mängd material med flera olika deltagare, program och relationer kan vi få en mer fullständig bild av vad kvinnligt och manligt språkbruk egentligen innebär.

Litteraturlista

- Edlund, Ann-Catrine, Eva Erson & Karin Milles (2007). *Språk och kön*. Stockholm: Norstedts akademiska förlag.
- Einarsson, Jan (2009). *Språksociologi*. 2., [rev.] uppl. Lund: Studentlitteratur.
- Einarsson, Jan & Tor G. Hultman (1984). *Godmorgon pojkar och flickor: om språk och kön i skolan*. 1. uppl. Malmö: LiberFörlag.
- Gomard, Kirsten & Anne Krogstad (red.) (2001). *Instead of the ideal debate: doing politics and doing gender in Nordic political campaign discourse*. Århus: Aarhus University Press.
- Lakoff, Robin T. (1975). *Language and woman's place*. New York: Harper & Row.
- Linell, Per & Lennart Gustavsson (1987). *Initiativ och respons: om dialogens dynamik, dominans och koherens*. Linköping: Univ.
- Nordenstam, Kerstin (1987). *Kvinnlig och manlig samtalsstil*. Göteborg: Univ., Inst. för nordiska språk.
- Nordenstam, Kerstin (2003). *Genusperspektiv på språk [Elektronisk resurs]*. Stockholm: Högskoleverket i samarbete med Nationella sekretariatet för genusforskning.
- Ohlsson, Maria (2013). Språk och genus. I: Sundgren, Eva (red.). *Sociolingvistik*. 2., [uppdaterade] uppl. Stockholm: Liber.
- Norrby, Catrin (2014). *Samtalsanalys: så gör vi när vi pratar med varandra*. 3., [rev.] uppl. Lund: Studentlitteratur.
- Wirdeñäs, Karolina (2013). Samtal och samtalsforskning. I: Sundgren, Eva (red.). *Sociolingvistik*. 2., [uppdaterade] uppl. Stockholm: Liber.

Bilagor

Bilaga 1: Principer för transkription (Norrby 2014:110–111)

(.)	paus under 0,5 sek (mikropaus)
(0.6)	paus mätt med tiondels sekund
<u>vansinnigt</u>	emfatiskt tryck (stryks under eller kursiveras)
va:nsinnigt	förlängning av föregående ljud
va::nsinnigt	ytterligare förlängning
fan-	avbrutet ord
[]	överlappande tal
[[samtidigt inledda yttranden
=	<i>latching</i> , yttranden sammanbundna utan paus
°vansinnigt°	sägs med svag röst
+vansinnigt+	sägs med högre röst än normalt
BULLER	metakommentarer har versaler
SKRATT	alla skrattar
SKRATTAR	talaren skrattar
vansinne	sägs med skrattande röst
.ord .hja	inandning föregår ord
^hmm^	sägs med legatouttal (glidande uttal)
hh.hh	utandning respektive inandning
(vansinne)	parentes anger osäker transkription
(x) (xx) (xxx)	omöjligt att höra – (x) motsvarar ett ord, (xx) två ord och (xxx) tre eller flera ord
<de e vansinne>	långsammare takt än vanligt
>de e vansinne<	snabbare takt än vanligt
»	repliken fortsätter på ny rad (används vid sekvenser av samtidigt tal)
→	fortsättningston, “det kommer mer”
↑	stigande ton
?	frågeintonation (markering av hel sats)
↓	tydligt fallande ton

Bilaga 2: Fullständiga transkriptioner

Bifogas i det separata dokumentet ”Transkriptioner”.